



**Aurea Rosa id est preclarissiam[!] expositio sup[er]
euangelia totius anni: de Tempore [et] de Sanctis. tam
s[ecundu]m ordine[m] Predicato[rum] q[uam]
s[ecundu]m Curia[m]**

Mazzolini, Silvestro

[Augsburg], 31. Okt. 1510

VD16 M 1750

D[omi]nica de passione. Tex. euang. Joa[n]. ca. viij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70429](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70429)

tamē habebat de eo plenā sciām: s̄m illud
 Jo. j. Deū nemo vidit vnq̄: vnigenit⁹ zc
 Quarto qz in veteri testamēto innotuit p̄
 sub rōne dei oipotētis: nō tñ sub rōne pa-
 tris hñtis filiū substantiale. He q̄truoꝝ
 rōnes sunt sc̄i Tho. in postilla: sed q̄traz
 intellige de iudeis minorib⁹ vel malis: q̄a
 mysteriū trinitat⁹ s̄p a maiorib⁹ fuit cogni-
 tum nisi essent mali nesciētēs q̄sire tene-
 bant: vt patz. ij. q. ij. ar. viij. (Hec verba
 locut⁹ est ielus in gazo phylacio). i. in loco
 vbi erat gazophylaciū. i. arca s̄m magist.
 hist. in q̄ offerebant z suabant munera p
 tēpl̄i repatiōe: a gaze p̄sice: latine diuitie:
 z phylare qd̄ est fuare. Habebat autē vt
 idē dicit foramē de sup: p qd̄ dū clausa erat
 pecunia inferebat. Corbona s̄o vel corba
 erat arca in q̄ munera reponebant vortua
 sicut in musach: regia vel diez solepnituz.
 Quelibz tñ haz generalī noie gazo phyla-
 ciū dicebat. Hoc autē introducit euāgeliz
 sta vt sciām q̄ ch̄s publice loq̄bat (do-
 cens in tēpl̄o) id est in atrio tēpl̄i vbi s̄sue
 nerūt isti docere: z ob hoc magis indigna-
 bant (Et nemo apphēdit eū) q̄uis habe-
 rēt apphēdēdi volūtate (qz nōdū venerat
 hora eius). i. in q̄ pati veller s̄m Aug. Nō
 autē ei⁹. i. in q̄ fato vrgente pati cogere.

Et in hac pte ē litterale documētū q̄a-
 tum teneamur ch̄o: qz spōre se p nob ob-
 tulit. Hiero. ad Ocean⁹. Ch̄us p salute
 nra doctum verberib⁹: sputaminib⁹ facie:
 maxillas palmis nō pfundit pparare: et
 nos p eo etiā leue pfundimur audire cui-
 cium. Hec ille. Est autē notandū q̄ hoc
 euāgelizū legit in die virgini p̄secrata: qz
 in sensu quali allegorico ei conueniūt illa
 verba: ego sum lux mūdi zc. Et p h̄ etiā
 apparet differētia maior inter ipam z ce-
 teras mulieres q̄ non sunt caste vt ea de q̄
 sabbato pcedēte dictū est. Quō ar sit lux
 mūdi ostendit Salomō Cant. vj. dicens
 Que est ista q̄ p̄gredit q̄i auroꝝ p̄surgēs
 pulera vt luna: electa vt sol: terribilis zc.
 Nā p̄cōtib⁹ est auroꝝ fugās p̄cōz tene-
 bras: z adducēs ḡre splendore. Vñ dicit
 mater misericōdie. Tribulatis autē est q̄i lu-
 na: q̄ dñat sup mari. i. amaricat⁹: z lucz no-
 ctē. i. in tribulatiōe. z est pulera. i. plene lu-
 cens. i. tota nocte in p̄ncipio tribulatiōis

dando p̄stantiā: in medio p̄seuerantiaz: z
 in fine coronā. Et tāto meli⁹ p̄parit q̄nto
 z ipsa ē passa. Sicut em̄ s̄m Augul. luna
 obscurat tripliat. i. qz est vacua: aut nube
 recta: aut eclipsata. Sic brā virgo tripliz
 cē hūit tribulatiōes: singularē. i. q̄ fugi-
 ens in egyptum fuit vacua oī p̄solatiōe: z
 q̄ p̄dīto filio fuit nube doloris occupata:
 z q̄ ch̄o pendēte fuit sanguinolēta Vñ
 etiā respectu hoz dicit mater misericōdie. In-
 stis ar est velut sol emittēs radios ḡraruz
 z p̄solatiōnū: vñ z m̄ gratie dicit. Lucez
 aut p exemplū suaz virtutū: z b̄ficiū
 suaz ḡraz: de quib⁹ Ec̄c i. xxiij. Ego ma-
 ter pulcre dilectiōis z timoris z agnitōis
 z sancte sp̄ei. Tentatis autē est sicut acies
 armata. Nā ei⁹ noiatio est bacul⁹ in dor-
 so diaboli. Nume. xxiij. Cōsurget s̄ga de
 israel zc. Eius autē saluatio est tonitru⁹
 rotās diaboli. Ps. Vox tonitruū tuū i rotā
 ra. Et laudatio est pugio trūcās caput
 Holofernis. Judith. xvj. Et iō ad eā dñs
 cimus: Tu nos ab hoste p̄ge.

Dñica de passione

Tex. euang. Joā. ca. viij.

Icebat Iesus turbis
 o iudeoz z p̄ncipibus
 sacerdotū. Quis ex vo-
 bis arguet me d̄ p̄cō. Si v̄itas
 tē dico q̄re vos nō credit⁹ mibi:
 Qui est ex deo: verba dei audit.
 Propterea vos nō auditis: q̄a
 ex deo nō estis. Responderūt ḡ
 iudei: z dixerūt ei. Nonne bene
 dicim⁹ nos qz samaritan⁹ es tu
 et demoniū habes? Respon-
 dit ielus. Ego demoniū nō ha-
 beo: sed honorifico patrē meū z
 vos inhonorastis me. Ego autē
 nō quero gloriā meā: est q̄ que-
 rat et iudicet. Amen amen di-
 cō vobis: si q̄s sermonē meū ser-
 uauerit: mortē nō v̄idbit i eter-
 nū. Dixerūt iudei. Hunc cogi-

Dominica de passione

noim⁹ quia demonius habes. Abraa mortu⁹ est et pphete: et tu dicitis: si quis sermonem meum suauerit morte non gustabit in eternum. Nunquid maior es patre nostro Abraa qui mortuus est et prophete mortui sunt. Quae teipm facis. Respondit iesus. Si ego glorifico meipm gloria mea nihil est. Est pater meus qui glorificat me: quem vos dicitis: quod deus noster est: et non cognouistis eum. Ego autem noni eum. Et si dixeris quod non scio eum: ero similis vobis in edax. Si scio eum: et simonem eius seruo. Abraa pater vester exultauit ut videret diem meum: vidit et gaudius est. Dixerunt iudei ad eum. Quinque annos non dum habes et abraa vixit disti. Dixit eis iesus. Amen amen dico vobis: antequam abraa fieret ego sum. Tulerunt gladios in iudei ut iacerent in eum. Iesus autem abscondit se et exiit de templo.

Icebat iesus tur-

bis iudeorum et principibus sacerdotum. Quis ex vobis est. Jo. viij. In principio euang. narrat quodam

saluatoris iudeos disputatio: qui in tria puncta diuiditur. que sunt: In reparatione. Exprobatio: et Comendatio.

Quantum ad primum christus acriter increpauit iudeos super eo quod eius doctrine non credebant cum dicitur (Quis ex vobis) principes et plebei (arguet me de peccato). i. quicquid vel ve respicere possit tale quod male egisti. Orig. Habz autem habet iudei christi magna fiducia: cum nullus hominum fiducialiter hoc dicere potuerit nisi solus deus noster: qui peccatum fecit. Hec ille. Hec autem iudei dicitur ne iudei possint tergiversando dicere. Tu tibi non credimus: quia aliter doces: atque aliter viuus. Bre. Pensate mansuetudinem dei. Non dedignatur ex ratione ostendere se peccatore non esse: qui ex virtute diuinitatis poterat peccatores iustificare. Hec ille. Et intendit Bre. quod christus tantus erat

humilis. quod si quod ei voluisset opponere non renuisset subire iudicium: et rationabiliter se purgare. (Si scitatem). i. vera doctrina. pro vobis: quare non creditis mihi. Quasi diceret. Ex quo ego iustus appareo: et doctrina mea sancta est et rationabiliter vera: non est ex parte mea causa quod non suscipiatis eam: sed causa est: quia (quod ex deo est) id est quod est ex parte rationis: quod amicus eius per fidem: et gratuitum amorem qui est charitas (verba dei audit) delectatur biliter et obedienter. Primum quia proprium est amicorum mutuis colloquiis delectari: secundum per hunc in li. et b. Secundo quod ut dicitur. Tho. De animal diligit sibi simile. Eccl. xij. Si ois quod est ex deo in quantum homo habet sicut dicitur eorum quod sunt dei et eis inheret: et sequitur per verba dei audit: precipue ab his quod ex deo sunt. Properea vos non auditis quod ex deo non estis: quo ad vicia: et quo ad naturas: ut ait Aug. In hac parte autem est tale documentum: de quo Bre. ait. Interrogat se vnus quisque si verba dei aure cordis percipit et intelligit vnde sit. Nam sunt nonnulli quod precepta dei nec aure corporis percipere dignatur. Et sunt nonnulli quod hec quod de corpore aure percipiunt: sed nullo ea mentis desiderio suscipiunt. Et si nonnulli quod libenter verba dei suscipiunt: ita etiam ut in seculis copugant: sed post lacrymarum ipsas ad iniquitatem redeunt. Hi perfectio verba dei non audiunt: quia hec exercere in opere continent. Hec ille. Qui secundum sanctum Thomam tangit tres differentias male dispositorum.

Horizontaliter autem hic significat quod inimicitias dei veritas est odiosa. Veritas enim est sicut lux quod est odiosa oculis lippis. i. superbis quod se bene non videt seu cognoscit. Et sicut odor quod homines recreat: et serpente fugat. i. luxuriosum: quod consuevit stare in fetore. Et sicut sapor panis quod penalis est insano palato. i. auaro. Predictus enim est odiosa veritas: de humilitate: puritate et paupertate.

Quantum ad secundum tangit opprobrium et contumelia quam iudei intulerunt christo. Ebr. Et aliquid alium dominus diceret hoc apud iudeos qui valde insensibiles erant: insania videbatur: ut ex eorum responsione colligitur. Nam sequitur. Responderunt ergo iudei et dixerunt. Nonne bone dicimus nos: quia samaritanus es tu: et

demoniū habes) Samaritani fuerāt gen-
 tiles q̄ decē tribubz captiuatis missi sūt a
 Nabuchodonosor colere terrā eoz: 7 sil'
 cū deo etiā idola aliq̄ tpe coluerunt. Isti
 quibus libros moysi receperunt: tñ nō rece-
 perant prophetas. nec recti erāt in fide iude
 orū: 7 ap̄ eos fuerit sp̄ viles reputati 7 o/
 diosi. Quāuis autē certū sūt iudei p̄ ista
 p̄ba ch̄zo inferre voluerint ꝓtumeliaz: tñ
 causa q̄re eū samaritanū dixerāt diuersi
 mode assignat. Nā fm̄ Aug. h̄ est: qz alif
 docet ch̄is q̄ ip̄i sentirēt: sic 7 samaritani
 futurā vitā 7 aie rōnalis immortalitatem
 negantes. Vel ē fm̄ eundē. qz credūt euz
 sentire cū samaritanis in p̄dictis erroribz
 bus: 7 ad ꝓplacētā iudeoz futurā vitā
 7 aie rōnalis immortalitātē p̄dicarē. Vel
 fm̄ Theop. est: qz aliqñ seruabat legē. ali
 qñ soluēbat vt eis videbat sic 7 samarita
 ni p̄fecte iudeizabāt. Vel forte h̄ ē qz eos
 acriter increpabat. 7 hierusalē ac tēpli sui
 nam minabat. ideoqz samaritanū. i. iude
 oz et populi dei inimicū appellabāt. De
 moniū vero illū habere dicebāt fm̄ Or̄i/
 genē: vel qz fm̄ones ei⁹ capacitatem eoz
 trāscēdebāt. Vel fm̄ eundē: qz ex eo q̄ sol
 uebat legem credebat eū deo ꝓtrariū: et
 miracula facere diabolica virtute. Vel fz
 Theo. quia eis cogitatōes eoz dicebat.
 Est tñ aduertendū q̄ sicut dicit Chrys. nō
 legit sup̄ q̄ eū samaritanū dixerint: cuz
 tñ hic dicāt se h̄ dixisse. Et q̄ colligit q̄ si
 oia ch̄si impropria sēpta sūt. Vel iō dicunt:
 nōne h̄n dicim⁹ nos rē. qz de hoc int̄ se rē
 musitabāt. Sic. in home. Eccl̄ iuriā sus
 cipēs de⁹: nō ꝓtueliosa p̄ba r̄ndet. Sed q̄
 em̄ (R̄ndit Iesus 7 dixit. Ego demoniū
 nō habeo) Ex q̄ re qd̄ nob̄ innuif nisi vt
 eo tpe q̄ a ꝓrimis ex falsitate ꝓtuelias ac
 cipim⁹: eoz etiā p̄a mala taceam⁹: ne mi
 steriū iuste correctōis vertat in arma su/
 rois. Hec ille. Cū ꝓo duo falsa fuerint ei
 obiecta. tamē vnū negauit. s. se habere de
 moniū. nō autē se esse samaritanū. Et h̄ p̄/
 mo: qz manifestū erat illū esse iudeū. Se
 cundo vt ostēderet q̄ samaritanos nō de/
 spiciebat sicut iudei. Tertio fm̄ Aug. ne
 videret negare se de omnibz habere custo
 diā 7 p̄udentiā. Samaritan⁹ em̄ inter/
 p̄at custos. Quarto fm̄ Chrys. vt doce

ret nos tacendū esse qñ obijcāt nob̄ aliq̄d
 qd̄ fame nō derogat: puta paup̄tas: 7 q̄
 possum⁹ negare impositas nobis culpas:
 q̄ famam nr̄am obnubilāt. (Sed honorifi/
 co ꝓiem meū) qd̄. s. nō facerē si demoniū
 haberē. Honorificauit autē ꝓiez fz Theo.
 in eo q̄ nō tolerauit q̄ homicide et mēda
 ces se filios dei appellaret: 7 eos dixit di
 aboli esse filios 7 nō dei. qz de⁹ tales fili/
 os nō habz. Vel in eo q̄ in omnibz suis o/
 p̄ibus gl̄iam ei⁹ q̄sūt. Sic. in home. Sed
 qz q̄sqs dei zelo vtr̄a p̄uis hoibz debo/
 nestat. In semetip̄o dñs patiet̄: ꝓbit ex
 emplū: q̄ ait (7 vos inhonorast̄ me) Hec
 ille. Aug. Quasi dicat. Ego facio qd̄ dei
 beo: vos non facit̄ qd̄ debetis. Hec ille.
 Sed qz possz aliqs dicere. q̄re nō sume
 bar de eis vltionē: subdit. (Ego non q̄ro
 gl̄iam meam). i. meā exaltatōez nūc. Nāz
 ch̄is an̄ passiōē abiecerōez q̄sūt. Ama/
 rores gl̄ie tp̄alis iniurias ferre nō possūt.
 Hiero. Qui n̄ q̄rit gl̄iaz n̄ sentit ꝓtueliā
 Hec ille. Est autē norandū q̄ ch̄is in q̄
 tum de⁹ in omnibz suā gl̄iam q̄rebat sic et
 suā bonitatē. ꝓpter quā cōicandā oia opa
 tur. Nō autē in q̄ntū h̄o querebat gl̄iā suā
 quam homines querere ꝓsueuerūt: in ves
 tibz. s. in honoribus et humilimodi. Est
 etiam norandū q̄ solus deus potest que/
 rere gl̄iaz suā: et in seip̄o sine viciō glo
 riari. qz ex se 7 in se habet omnia bona:
 imo est summū bonū. Creatura autem ex
 se nō habet nisi defectū. et omne bonū no
 strum sicut dicit August. aut de⁹: aut ex
 deo est. Et iō tota gl̄ia creature dz esse in
 deo: 7 nō in semet̄ relatiue ad deū: fz illū
 j. Cor. 11. Qui gl̄iaz rē. 7z autē ego gl̄iaz
 mea nō q̄rogamē (est qui q̄rat.) scz de⁹.
 (et iudicet) inhonorantes me. Sed cō
 tra qz vt d̄ Jo. v. Pater nō iudicat quē/
 q̄. R̄ndet sc̄us Tho. q̄ nō iudicat sc̄iū
 a filio: sed ambo simul. Vel nō iudicat cō
 demnādo: qz solus fili⁹ in iudicio appare
 bit in forma visibili. Vel hic sumif iudi/
 cū ꝓ discretōe: fm̄ illud ps̄. Iudica me de
 us et discerne rē. q̄i dicat. Est pater qui
 gl̄iam meā a vestra discernat. qz vestra est
 secularis: et mea fm̄ deū. Hec ille s̄ualt.
 In hac pte est documētū morale. In/
 dei enim tr̄a opa optima diabolo acri/
 bus

Dnica in passione

bāt. s. parce viuere. qz sicut em̄ habet Luc. vij. et h̄ dicebāt demoniū habere: Joāne demonia eijcere: vt Dat. xij. In beelzebub eijcit demōia: Recte docet vt h̄. Sic qdam pueri laici mō detrahūt religioſis circa obſeruatiōes: circa p̄fessiōes et circa p̄dicatiōes. Est et aliō documentū: qz ch̄s in p̄dicis et seq̄ntib; oñdit nobis q̄nq; res media p̄tra iniurias alienas q̄ ipe erga iudeos ſuauit. Prīmū fuit patia: qz impatentia nō oñdit ſigno: p̄bo: vel facto. Secundū fuit ſilentiu: qz cū dixiſſent: ſamaritanus es tu: nō r̄dit: nō ſuz: ne daret eis materia litigadi: qz dixiſſet: imo es: qz iuſti ſamariā: et cū eiſ māducas et bib; et moraris. Tertiu fuit r̄ſio pacifica et mollis: vt cū pacifice dixit: ego demoniū non habeo. Quartū fuit ſe. abſentare: ſicut abſentat ab igne vas ne ſuſpeſſuat. Quintum fuit eis reddere bona p̄ malis: qz accept; iniurijs r̄debat ſcra documenta. Rho. xij. Si elurierit inimic; tu; et c.

Quartū ad tertiu tangit p̄medatio quā ch̄s de ſua doctrina fecit: cū ſubdiſſit Amē amē). i. vere: et geminaſ cā maioris certitudinis (dico vobis: ſi q̄s ſmonē meū ſeruauerit in corde p̄ ſide. in ore p̄ p̄fessionē: et in ope p̄ ſcram p̄uerſationē (morrem). i. peccati mortis (nō videbit). i. nō incurret (in eternū) niſi deficiat obſeruatiā ſmōis mei: vel mortē dānatiōis (nō videbit) id ē nō expietur ſm Aug. qz viſus rōne ſue p̄fectiōis ſolet p̄ oī ſenſu poni. j. q. lxxij. ij. p̄tra. ca. v. ij. di. xxij. Alij tectus habent (nō gustabit) et eſt fere eadē ſnia. Dānatiō em̄ expiunt et gustāt illā: qz ſp̄ actu illam ſentiūt et nūq; deglutit. i. ſinit (in eternū) .i. q̄ eſt eterna. Dicit aut h̄ ſerūs Tho. qz vita eterna eſt beata viſio dei ſm illō Jo. xvij. Hec eſt vita et c. cui; viſiōis verbum dicit eſt ſeminariū qdam et p̄ncipiū i nob ſm illō Dat. xij. Semē eſt verbū. Si cur ergo q̄ plante ſemē ne corrupat obſeruar: ad fruct; p̄fectiōez puenit. ita q̄ ſuat verbū dei puenit ad vitā eternā: ſm illud Rom. xvij. Que faciēs hō viuet in eis. Dixerūt ergo ei iudei intelligētes qz de morte corpis loq̄ret ſm Origenē (Nunc) et his tuis verbis (cognouim;) certe ſicut aū credebam; (qz demoniū habes) q̄ ſto.

lida et infana loq̄ris. Quis em̄ viſuit et non videbit mortē. Gloſa. Sicut accepta cōtumelia bonus melior fit: ita malice bñiſicio peiores. Hec ille. (Abraā mortu; eſt et p̄phete: et tu dic;: ſi q̄s ſmonē meū ſuaue rit mortē nō gustabit) Dicit aut h̄c ſerūs Tho. qz cū dñs dixiſſet: nō videbit: iſti reſpulerūt nō gustabit: q̄ idē ſunt q̄ntū ad illor; int̄tioneſ ſed nō q̄ntum ad ver; int̄lectū. Nā mortē videre eſt p̄fecte eā exp̄ſri. ſed eā gustare eſt aliquā eius participatiōne habere. Sunt aut aliq; eam nō vidēt mortaliſ peccādo: ſed tñ eā gustātes p̄ aliquā leuē terrenor; affectiōez (in eternū) quaſi dicerēt. Iſti ſuaue rit ſermonē dei: quo null; eſt maior: et tñ mortui ſunt. Nūquid maior es deo cuius ſermonē ſeruautes moriunt; imo nō es maior omni hoīe (Nūquid tu maior es patre nro Abraam qui m̄dituus eſt) Iſti dicerēt: Non p̄ certo Et p̄sequēter ſi es minor Abraam mortalis es: et nō potes immortalitatē largiri (Et p̄phete mortui ſunt) Sicut aut dicit Chryſ. ex verbis dñi poterāt ſic arguere. Nūquid maior es deo: vel ſeruautes ſmonem tuū ſunt maiores Abraā et p̄phetis: ſed noluerūt: volētēs inferre qz nec etiam maior erat q̄ Abraam (Quem teipm̄ faciſ: id eſt fingis. Quasi dicant. Uides qz p̄feras te omi homini et ianiter velis gloriari (Reſpondit Jeſus. Si ego glorifico meipm̄ gloria mea nihil eſt) Hoc aut ex ponit p̄mo de ch̄zo inq̄ntum deus: vt ſit ſenſus: Omnia a patre meo habeo: a me ip̄o at̄ nihil. Uñ ſi volo glorificare me p̄ gloria meā quā a me habeo: ipſa nihil eſt. quia ſicut deitate ita et gloria deitatis accepi a patre. Secūdo de eodē inq̄ntuz homo ſic. Si glorifico meipm̄: ita qz iſta gloriam nō referā ad gloriā et honorē dei. ſed ad me finaliter et vltimate (gloria mea nihil eſt) coram deo: qz vana eſt et falſa. Nulla enī creatura debet in ſe gloriari: ſed in deo: ſicut nihil boni habet a ſe: ſ; tñ a deo Tertio de eodē inq̄ntū homo ſic (Si ego) ſingularit̄ et ſolus (glorifico meipm̄) dicit glorioſuz dico (gloria mea nihil eſt) ſm ext̄ ſtimationē veſtrā: quia me puz homines putatis. Sic enim ſm Chryſ. etia; ante dixerat: ſi teſtimoniuz perhibeo de me ip̄o

testimoniū meū nō est vey. s. fm vestrā o
 iudei existimatiōē (Est pater me⁹ q̄ glo/
 rificat me) ideo nō solus me glifico. Glori
 ficauit autē pater filiū fm Alchuiū p suā
 vocē in baptismo: r in transfiguratiōe qn̄
 dixit: Hic est fili⁹ me⁹ rē. r tpe passionis
 cū venit ad eū. Jo. xij. r post passionē sus
 citādo eū r collocādo in dextera sua. Pos
 sum⁹ autē addere q̄ glificauit eū. i. glifoz
 pduxit inq̄ntuz est de⁹ cōicando ei sapien
 tiā r oipotentiā suā q̄ tot mirabilia fecit:
 r inq̄ntuz est hō in pceptiōe pferēdo tāā
 grām: sapiam: r glām. Arguit autē Arri
 ani q̄ pater sit maior filio: qz glificat filiū:
 qbus dicim⁹ q̄ si sua rō bona est: etiā fili⁹
 esset maior patre: qz clarificauit pfem sup
 terrā Joā. xvij. Idē em̄ est fm Aug. glori
 ficare r clarificare. Un̄ glia importat qn̄
 dam claritatē: r dicit q̄si claria. r est fz Am
 brosiū. clara noticiā cū laude. Dicit⁹ q̄
 glificās aliū est eo maior: si nō pferat ei
 eandē glām quā habz. Ubi autē glificās
 totā suā glām cōicāt glificator nō aliā
 vt est in pposito: ibi nō est maioritas: fz eē
 litas. Quantū tñ ad humanitatē pf̄ filio
 glām aliā dedit a sua: r sic maior est (quē
 vos dicis qz de⁹ noster est: r nō cognoui/
 stis eū) Sed ptra: qz ex lege habebat eius
 noticiā. Nā dicit Deut. vj. Audi isrl: do
 min⁹ deus tu⁹ de⁹ vn⁹ ē. Ad h̄ dicit triplr.
 Primo fm Theo. q̄ nō cognoscebāt deū
 sub rōne pf̄is: qz mysteriū trinitatis igno/
 rabant. Et lz a maioribz sp fuerit myste/
 riū trinitatis creditū explicite in lege moy
 si: tñ hoc vey est qn̄ erāt iusti nō pnozan/
 tes q̄ scire tenebāt: Scdo fm eundē: qā
 nō cognoscebāt eū factis: sed negabant: qz
 erāt homicide r ptempores dei. Tertio
 fm Alchuiū dicit q̄ nō cognoscebāt eū eo
 modo q̄ cognoscend⁹ erat: fz qdammo eū
 carnalit̄ id est tanq̄ carnalē dñm: r cui p
 tpalibz defuierēt. (Ego autē noui eū) oibus
 modis pdictz. Ego in quā singlarit̄ r nul
 lus aliū intellect⁹ creatur illū pprehē/
 dit: vt ptz p scrip̄ Tho. i. q. xiiij. (cristi dixit
 ro quia nescio eū: ero filius vobis mendax)
 Quasi dicat. Ista dico nō ad iactantiaz:
 sed vt veritatē loquar (Sed scio eū) natu
 raliter: cū mea scia sit ab illo mibi natura
 liter p generationē cōicāta in ea pfectiōe

in q̄ illam ipse habet: r hoc inq̄ntū de⁹: in
 q̄ntum p̄o hō scio cū noticiā brifica: fz nō
 pprehēdo: quia ania mea finite est capaci
 tatis. r deus est infinitū obiectū. Uide s̄ā
 crum Tho. iij. par. q. ix. r. x. r. xi. r. xij. (et
 sermonē eius seruo ita q̄ factō nō nego il
 lum: nec sum in doctrina mea mēdax. Qz
 p̄o dixerāt: nunqd tu maior es rē. iō sub
 dicitur fm Chryf. (Abraā pater vester ex/
 ultrauit). i. cū leta fiducia oprauit (vt vide
 ret diē meū) iō minor me est: a q̄ suā pfecti
 onez expectat (r vidit r gauisus est ppter
 bñficiū. i. qd a me vt a maiore habet: sicut
 dicit Chryf. Iste autē dies multiplicat a
 mlz sumit r assiḡt. Quidaz dicit pmo
 q̄ est dies eternitatis q̄ fm Aug. nescit oc
 calum quē vidit Abraā p fidē. Sed hoc
 nō videt bñ dicitū: qz qn̄ exultauit: hoc est
 oprauit vt videret iā istū diē isto mō vide
 bat cū iā haberet fidē de ch̄o: cui⁹ diem
 oprabat. P̄o autē dicit q̄ hūc diē vidit qn̄
 deū vidit corpali visio cū ipa eternitas r
 psequer dies eternitatis sit ipse de⁹. Un̄
 dicit Greg. in omel. Tūc Abraā diē dñi vi
 dit cū in figura sume trinitatis tres ange
 los hospitio suscepit. Dec ille. Sicut autē
 vult Aug. li. de trini. tūc vidit tres p̄oas
 diuinas in p̄sona eaz. Scdo dicit Aug. q̄ est
 dies incarnatiōis: quā futurā fide cogno
 uit: deo dicere: Ex te nascer in q̄ oēs gen/
 tes bñdicent. Tūc diē credo Abraā vidit
 se dū esset in limbo: vel dei reuelatiōe: vel
 Joānis testimonio. Tertio dicit Chryf.
 q̄ est dies passiois quē (vt idē dicit) Abraā
 non viderat adduc in se sed in sua figura:
 qn̄ voluit imolare Isaac: r de q̄ die gauis
 sus est cū a sanguie passiois agni sal⁹ mōi
 p̄deat. Possunt⁹ et dicere q̄ dies ch̄i est
 ipa visio q̄ videt ch̄is: sic dicit Lu. xvij. Ue
 niēt dies qn̄ desideres vnū diē filij hois. i.
 videre eū r h̄re vna die. Uidit q̄ talē diē
 Abraā si vidit ch̄m: qd potuit esse mlris
 modis. Sicut em̄ moyses illū vidit i trās/
 figuratiōe: potuit alas r ipse Abraā illuz
 vidisse r an̄ incarnatiōez r post (Dixerūt
 q̄ iudei ad eū) p̄siderātes fm Grego. in eo
 etatē corpis r nō eternitatē dētar: (Quis
 q̄ginta annos nōdū habes: r Abraā vidit
 sit: q̄si dicerent Infans. Sed, quare non

Feria. II. post do. de passione

dicunt abraam vidit te: sicut videbat exire sermo christi. Dicit quod hoc facit ut ostendat Abraam christo maiorem. Sed cum dominus esset. xxiii. annorum vel circa: quare non dixerunt quod dragita annos sic quinquaginta. cum intraderet dominum ostendere modici esse temporis respectu dierum abrae. Ad hoc dicitur in Theophrasto. Primo quod sic dixerunt quia sic occurrit eis. Secundo secundum alios ut idem recitat propter reuerentiam anni iubilaei qui est quinquagesimus. Tertio secundum Eusebium dicit quod dominus Iesus propter delicatam naturam complexionem: propter laborem multitudinis. propter illius feruorem caliditatem. propter multam paupertatem. propter et attenuat videbat maioris etatis quam esset. Dixit illis Iesus. Amen amen dico vobis: antequam abraam fieret ego sum. Secundum Hieronymum. non dicitur finis: quia eternitas non habet preteritum neque futurum: sed indivisibilis est et tota simul ratio: et coexistit omnibus temporibus: ut patet in sancto theologo. Sed quare non dixit etiam: quod si significat preteritum et presens simul. Ex quo enim eternitas coexistit omnibus temporibus: quanto aliquod verbum dicitur: lura tempore videtur magis provenire eterno. Ad hoc dicitur quod totum quod dicitur ante eum in se sum. quia lura ante preteritum et lura sum presens in dicitur. Sed contra: quod frustra fit pro pluribus quod potest fieri pro paucioribus. Ad hoc dico quod verum est si eque bene fiat. quod non est hic: quia dicendo: ante ego sum: ostendit sicut dicit se esse illum qui dixit. ego sum qui sum: quod non eque bene fecisset dicendo: ego eram. Per hoc autem quod dicitur sancti quincati Arriti qui filium negavit coeternum patri tanquam puram creaturam que initium essendi habuerit: et Ebron ac Eberinthus qui dixerunt eum ex virgine habuisse principium essendi. Et Nestorius qui dixit aliam esse personam filii dei et filii virginis. Nam filius virginis est qui ista dicit. et huic non coexistit ante abraam esse in quantum natus est propter virginem: sed in quantum deus est. Tulerunt ergo lapides iudei ut iacerent in eum: tanquam si iherosolymitanus blasphemum se deo equaret. Iesus autem nolens exercere potentiam sed patientiam demonstrare: secundum Augustinum: et nolens tali tempore vel morte occubere: secundum sanctum Thomam. et volens fidelibus exemplum praebere persecutores declinandi quando

quod secundum eundem (abscondit se) id est in iherosolymis: sicut sanctus Thomas dicitur se eis reddidit. (et exiit de templo). et in ipso exitu illuminavit caecum a natiuitate: ut alibi dicitur. In hac autem parte est mota le documentum: de quo Hieronymus ait. In imitatione dei gloriosus est intursum patienter fugere quam respondendo superare. Hec illi le. Est et alia. Nam hodie sunt multi qui duobus modis christum occidere tentantes: sicut olim iudei. Nam qui noniter conuersos ad christum scandalizant: christum paruum in eorum cordibus cum Herode querunt occidere. Sed heretici negantes eius deitatem ipsam volunt precipitare cum nazarenis: et ei frangere caput: quia caput christi deus. I. Corinthios. ii. Qui pro malis cogitationibus occupant: eum lapidare querunt cum iudeis hinc. Beda. Quot malas cogitationes quas assumit: quasi tot lapides in christum mittit. Qui pro ad vomitum redeunt: quantum in se est illum crucifigunt. Hebraei. vi. Rursus crucifigentes etc.

Feria secunda post dominicam de passione

Textus euange. Iohannis ca. v.

Insurrunt principes et pharisei ministros ut apprehenderent Iesum. Dixit ergo eis Iesus. Ad huc modicum tempus vobiscum sum et vado. Ad eum qui me misit queret me et non inuenietis: et vbi sum ego vos non potestis venire. Dixerunt ergo iudei ad semetipsos. Quo hic itur est quod non inueniemus eum: Nunquid in dispersione gentium iturus est et docetur gentes: Quis est hic sermo quem dixit. Queret me et non inuenietis: et vbi sum ego vos non potestis venire. In nouissimo autem die magno festivitatis stabat Iesus et clamabat dicens. Si quis sitit veniat ad me et bibat. Qui credit in me sicut dicit scri